Κυάνεαι Συμπληγάδες.

Παρὰ δὲ Κυανέαιν σπιλάδων διδύμαις ἁλὸς 966. Σοφοκλ. Ἀντιγόνη
ἀκταὶ Βοσπόριαι ἰδ᾽ ὁ Θρῃκῶν, ὑπὸ Δ. Σεμιτέλου
Σαλμυδησσὸς ἵν᾽ ἀγχίπτολις, σελ. 210 κ.ε.
δισσοῖσι Φινεΐδαις
εἶδεν ἀρατὸν ἕλκος
τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας ματρυιᾶς.
ἀλαὸν ἀλαστερέοισιν ὀμμάτων κύκλοις,
ἀραχθέντων ὑφ᾽ αἱματηραῖς 975
χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.

Κυάνεαι ἦσαν αἱ ἐκ δυοῖν ἢ πλειόνων μυθοποιήσεως σφυροκρόταλοι πέτραι, αἵτινες κινούμεναι πρότερον ἢ συγκρούουσαι ἀλλήλαις, ὅθεν καὶ τὸ διάπλουν τὸ κινδυνῶδες, ὕστερον ὅμως ἀφ᾽ οὗ τῇ ὑποθήκῃ τοῦ Φινέως διεπεραιώθησαν δι᾽ αὐτῶν οἱ Ἀργοναῦται, ἐστάθησαν ἀκίνητοι. Πρβλ. Πίνδ. Πυθ. 4, 208 κ.ε. 370 κέ. συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμαι γὰρ ἔσαν ζωαί, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ᾽ ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν.

Κεῖνται δὲ αἱ Κυάνεαι πρὸ τῷ στόματι ἤτοι ἐπὶ ταῖς εἰσβολαῖς τοῦ Εὐξείνου Πόντου, κατὰ τὸ βόρειον δηλονότι ἄκρον τοῦ Θρᾳκικοῦ Βοσπόρου πλησίον τῶν ἐφ᾽ ἑκατέρας αὐτῆς ἱερῶν, ἔνθα ἢ τὰ μάλιστα συν-

~~[illegible]~~ στενοῦται ὁ πορθμός, καὶ ὅθεν ἀνοιγόμενος παραπέπταται ὁ Πόντος. Πρβλ. Διονυσίου τοῦ Περιηγητοῦ, ὅστις, ἀφ' οὗ ἐμνήσθη τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου, ἐν στ. 142 κέ. ἐξακολουθεῖ λέγων ὧδε· στεινότατος δὴ κεῖνος ἁπάντων ἔπλετο πορθμὸς | τῶν ἄλλων, οὕς τ' καὶ πολυκλύστοιο θαλάσσης, | Κυανέας ὅθι μῦθος ἀναιδέας εἶν ἁλὶ πέτρας | ἀλλομένας καναχηδὸν ἐς ἀλλήλας φέρεσθαι. | ἐκ δὲ τοῦ οἰγόμενος παραπέπταται ἀνδραός Πόντος | πολλὸς ἐὼν καὶ πολλὸν ἐς ἀντολίης μυχὸν ἕρπων. Στράβ. 7, 6, 1 σ. 319 αἱ δὲ Κυάνεαι πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου εἰσὶ δύο νησίδια, τὸ μὲν τῇ Εὐρώπῃ προσεχές, τὸ δὲ τῇ Ἀσίᾳ, πορθμῷ διειργόμενα ὅσον εἴκοσι σταδίων· τοσοῦτον δὲ καὶ διέχει καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Βυζαντίων καὶ τοῦ ἱεροῦ τῶν Χαλκηδονίων. Ὁ δὲ Πομπώνιος Μέλας (de sit. orb. II, 7, 2 κέ.) λέγει contra Thracium Bosporum duae parvae parvoque distantes spatio et aliquando creditae dictaeque concurrere et Cyaneae vocantur et Symplegades. Καὶ Κυάνεαι μὲν ἐκλήθησαν αὗται ἐκ τοῦ χρώματος αὐτῶν (πρβλ. Σχολ. Ἀπολλ. Ῥοδ. Ἀργ. 2, 317), κυανῶν καὶ νῦν ἔτι ὄντων τῶν ἐνταῦθα πετρῶν καὶ αὐτῶν. Ἐκ δὲ τῆς μυθολογουμένης ἰδιότητος τοῦ κινεῖσθαι καὶ συγκρούεσθαι ἐκλήθησαν καὶ Συμπληγάδες. Παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς εὑρίσκονται καλούμεναι οὐ μόνον ἁπλῶς Κυάνεαι ἢ Συμπληγάδες (μετὰ τοῦ ὀνόματος πέτραι ἢ καὶ ἄνευ αὐτοῦ), ἀλλὰ καὶ ἀμφότερα ἅμα Κυάνεαι Συμπληγάδες, ὅπου παρ' Εὐριπ. Μηδ. 2. Ἰφιγ. Τ. 241, κατὰ δὲ τὸν Nauck ἐν Μηδ. 1263 καὶ τὰ ἴδια Κυανεᾶν Συμπληγά-

δων πετρῶν. Ἐκ τῆς ἰδιότητος ταύτης ἀπενέμοντο αὐ-
ταῖς ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἢ τὰ ἐπίθετα πλαγκταί, συνορμάδες,
σύνδρομοι (κυρίως δὲ Πλαγκταὶ φαίνεται ὅτι ἐκλήθη-
σαν ἐν τοῖς μεταγενεστέροις χρόνοις αἱ Θρακικαὶ Κυάνε-
αι ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τῶν Σικελικῶν κυ-
ρίως λεγομένων Πλαγκτῶν)· οὕτω κατὰ τὸν Σχολ. Εὐριπ.
Μηδ. 2 ὁ Σιμωνίδης ἐκάλεσε συνορμάδας τὰς Κυανέας·
ὁ δὲ Πίνδαρος (Πυθ. 4,208) λέγει συνδρόμων πετρᾶν· ὁ
δὲ Εὐριπίδης Ἰφιγ. Τ. 421 πέτρας τὰς συνδρομάδας. Πρβλ.
Ἰφιγ. Τ. 124 πόντου δισσὰς συγχωρούσας πέτρας Εὐξείνου.
Θεόκρ. Εἰδ. 20(22), σ. 27 πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας. Ἡροδ.
4,85 τὰς Κυανέας καλουμένας τὰς πρότερον πλαγκτὰς Ἕλ-
ληνές φασι εἶναι. Διονυσ. Περιηγ. σ. 155 πλαζομένας πέτρας.
Ἀπολλ. Ῥοδ. Ἀργ. 2,595 κτλ. ἐκ δ' ἄρα μέσσαις Πληγάσι δι-
νήεις ἔζεν ῥόος. Περὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Κυανέων δια-
φωνοῦσιν οἱ παλαιοὶ συγγραφεῖς, οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι δύο
πρότερον οὖσαι αἱ Κυάνεαι, ἀφ' οὗ ἐπαύσαντο κινούμεναι,
ἡνώθησαν εἰς μίαν, ἥτις ἔκειτο παρὰ τῇ τῆς Εὐρώπης
ἀκτῇ, οἱ δὲ ὅτι καὶ ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις δύο ἦσαν
αἱ Κυάνεαι ἱκανῶς διέχουσαι ἀλλήλων, ἡ μὲν παρὰ τῇ
τῆς Εὐρώπης ἀκτῇ, ἡ δὲ παρὰ τῇ τῆς Ἀσίας. Καὶ τῶν
μὲν πρώτων ἀρχαιότατος Τιμοσθένης ὁ Ῥόδιος ὁ ναύαρ-
χος Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου (πρβλ. Σχολ. εἰς Θεόκρ. Εἰδ.
13, 22 Τιμοσθένης δέ φησιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ποῦ Παίδιον
εἶναι χωρίδιον σπηλαιῶδες, καλεῖσθαι δὲ τὰ τούτου ἄ-
κρας Κυανέας). Τῷ Τιμοσθένει ἀκολουθεῖ ὁ Ἀρριανός

69

(περιπλ. Εὐξείνου Πόντου κεφ. 37), Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος (Ἀργον. 2, 604 κέ. ἔνθα λέγει ὧδε· πέτραι δ' εἰς ἕνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλῃσιν / νωλεμὲς ἐρρίζωθεν· ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν / ἐκ μακάρων, εὖτ' ἄν τις ἰδὼν διὰ νηὶ περήσῃ.), Ἀμμιανὸς Μαρκελλῖνος (Rer. gest. XXII, 8, 15. hi scopuli, quum eos Argo prima omnium navis — praeterisset innoxia, immobiles turbine circumfracto stetere concorporati, ut eos aliquando fuisse diremptos nulli nunc conspicantium credant, nisi super hoc congruerent omnes priscorum carminum cantus), Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ (λόγ. γ' τόμ. Β σελ. 35 ἐκδ. Dind.) καὶ ἄλλοι τινές. Τῆς ἑτέρας δὲ μνείαν ποιεῖται Ἀπολλόδωρος (Βιβλ. 1, 9, 22), Θεόκριτος (εἰδ. 13, 21 κέ.), Στράβων ἐν χωρ., Πτολεμαῖος (Γεωγρ. 3, 11 σελ. 217 Wilberg. ὅπου δὲ σαφηνίζεται τῇ Θράκῃ ὑπὲρ μὲν τὸν Βόσπορον ἡ δυσμικωτέρα τῶν Κυανέων νῆσος νς' γ' μγ' γ' κτλ.), Διονύσιος ὁ Βυζάντιος (fr. 54 Mueller) καὶ ἄλλοι. Καθ' ἃ δὲ οἱ νεώτεροι περιηγηταὶ παρετήρησαν καὶ βεβαιοῦσιν, οὐδὲ ἡ σχεδὸν οὐδὲν ἴχνος τῆς Ἀσιατικῆς Κυανέας φαίνεται σώζεται. Πλείονα περὶ τῶν Κυανέων εὑρήσεις ἐν Friderici Wieseleri commentat. de Cyaneis sive Symplegadibus ἐν ind. scholl. acad. Georg. Aug. per semestr. aest. MDCCCLXXIX. —

σπιλάδων ἀντὶ τοῦ πετρῶν, ὡς ἄλλοι τε γραμματικοὶ καὶ ὁ Ἡσύχιος ἐξηγεῖται λέγων ὧδε· « σπιλάδες· αἱ περιεχόμεναι τῇ θαλάσσῃ πέτραι. » Καὶ συνήθως μὲν αἱ Κυά-

καὶ ~~[illegible], ἢ [illegible] [illegible]~~ λέγονται ὑπὸ τῶν παλαιῶν πέτραι, τουτέστι Κυάνεαι πέτραι, ἢ ἁπλῶς Κυάνεαι ὑπονοουμένου τοῦ πέτραι· ὁ δὲ Πτολεμαῖος (Γεωγρ. 3, 11, σελ. 217 ἐκδ. Wilberg) λέγει αὐτὰς νήσους· ὁ δὲ Στράβων (7, 6, 1, σελ. 319) νησίδια· ὁ δὲ Σχολ. εἰς Πινδ. Πυθ. 4.370 νησίδια σπηλαιοειδῆ· ὁ δὲ Τιμοσθένης ὁ Ῥόδιος (Σχολ. Θεοκρ. Εἰδ. 13.22) νησίδιον σπηλαιῶδες· ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος (Βιβλ. 1, 9, 22) πέτρας ὑπερμεγέθεις· ὁ δὲ Θεόκριτος (Εἰδ. 13, 24) χοιράδας· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος (2, 368) σπιλάδας α πόλαι σπήλυγγι ὑπὸ σπιλάδας Ἐρηχείας λέγων.

Σοφοκλ. Ἀντιγόνη
ὑπὸ Δ. Σεμιτέλου
968-87.

« Στροφὴ β΄

« Παρὰ δὲ Κυανέαιν σπιλάδοιν διδύμας ἁλὸς
« ἀκταὶ Βοσπόριαι ἰδ' ὁ Θρῃκῶν,
Σαλμυδησσὸς ἵν' ἄγχι πόλις,
δισσοῖσι Φινεΐδαις
εἶδεν ἀρατὸν ἕλκος
τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας ματρυιᾶς
ἀλαὸν ἀλαστορέοισιν ὀμμάτων κύκλοις,
ἀραχθέντων ὑφ' αἱματηραῖς
χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.

Ἀντιστροφὴ β΄

κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν
κλαῖον Κλεοπάτρας ἀνυμφεύτου.
ἁ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
ἄντασ' Ἐρεχθεϊδᾶν,
τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
τράφα· θυέλλαισι δ' ἐν πατρῴαις
Βορεάδαι ἅμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου
θεῶν παῖς· ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνᾳ
Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὦ παῖ. »

Κλεοπάτρα – Φινεύς.

θυγάτηρ της Ωρειθυίας και του ανέμου Βορέα.
[illegible] γραφθείσα εν τοις άντροις της Σαρπηδό-
νος πέτρας [illegible] δύσιν [illegible] τοις αδελ-
φοις [illegible] ο εν τη Σαλμυδησσού [illegible] της
Θράκης.
βασιλεύων Φινεύς ο Αγηνορίδας [illegible] αυ-
της εγέννησε δύο παίδας. κατ' άλλη εν Πλη-
ξίππος γ Πανδίων ή Τηρύμβας γ Ασσανδρος,
κατά δε Σοφοκλέα (σχολ. Απολλ. Ροδ. 2
178) ετυφλώθη δε τας όψεις ο Φινεύς παρά των
θεών [illegible], διά το [illegible] μάλλον αι-
τίαι [illegible] κατά δε [illegible] τη [illegible]
σε Πέρσ. Σοφοκλής δε, ότι [illegible] Κλεοπάτρας
[illegible] [illegible] [illegible] Πυραθίνια Η.
Keil) γ Κράμβις [illegible] της
αυτών [illegible] [illegible] γ Κράμβις [illegible].
Καθά δε ο [illegible] Διόδωρος [illegible] λέγει (4.44)
« το δε [illegible] κρατήσαντας τον τοις Αργοναύταις
συστρατευόμενον Ηρακλέα) των βασιλέων την μεν
Κλεοπάτραν εκ της φυλακής προαγαγείν [illegible] »
ο δε Σοφοκλής [illegible] καθότι τε εν τω
[illegible] ιδία εν στίχω 977 λέγει την Κλεοπάτραν
[illegible] ο Φινεύς [illegible] εν [illegible]
θαλάμω ως εν φυλακή. αλλ' [illegible] Ειδο-

Ο. Σοφοκλής
[illegible] εις
Αντιγόνη Σοφο-
κλής [illegible].
[illegible]
[illegible] 210-11
στίχοι 966-87

θέαν την Κάδμου αδελφήν κ. πλείους λέγει ο Σχο-
λιαστής (Φ. Γ. 980) η αυτοίς Σοφοκλής μνημονεύ-
ει εν Τυμπανισταίς, ήτις εξ επιβουλής τυφλώσα-
σα τοὺς Κλεοπάτρας παίδας εν τάφῳ καθεῖρ-
ξε. Κατ' άλλους δε η δευτέρα σύζυγος του Φινέ-
ως εκαλείτο Ιδαία η του κόρη του Δαρδάνου
βασιλέως των Σκυθών. Επίκλησιν δε του Φι-
νείδαι η Ειδοθέα λέγουσα αυτήν δια μητρυιάν
οργόθης. Καθ' ἃ δε άλλοι λέγουσι, η του Φινέως
έσχε σύζυγον [illegible] καλουμένην επί των
προγόνων ως [illegible] αυτών. Τον μύθον
τούτον, ὃ επλάσθη [illegible] του χρόνου ήρατο ο
Σοφοκλής, επραγματεύθη δραματικώς εν τοις Τυμ-
πανισταίς του πρώτου Φινέως, εν δε τῷ δευτέρῳ
Φινεί την τιμωρίαν του Φινέως υπό των Αργοναυ-
τών.

Η Ωρείθυια δε η θυγάτηρ του Ερεχθέως βασι-
λέως των Αθηναίων την [illegible] περιοδεύουσαν ε-
πί του Ιλισσού ποταμού αρπάσας ο επερωτ[illegible]
Βορέας απήγαγεν ες την κατά την Αίγ[illegible]
το όρος Σαρπηδόνα πέτραν. Σοφ. Ηριγόνη
περί Ωρειθυίας λέγει ως τ. τ. ο Σαρπηδών πέτρα υπό
Σοφοκλ. εν Τυμπανισταίς· κείσθ' εν ανθρώποις - ένθα Σαρπη-
δών πέτρα. Απόσπ. Σοφοκλ. 57. Dindorf. Φέρουσι δε ταύτα
τῷ Σχολ. Απολ. Ροδ. 1. 211 »